

Книги- віконце у світ

Прислів'я та приказки про книгу

1. Книги – міст у світ знань.
2. Хороша книга – яскравіше зірки сяє.
3. Хороша книга – яскравіша сонця.
4. Золото добувають із землі, а знання - з книги.
5. З глибин моря дістають перлини, а з глибин книг – знання.
6. Знання – сонце, книга – вікно.
7. Книга для розуму – теплий дощик для посівів.
8. Прочитав добру книгу – зустрівся з другом.
9. У книжці шукай не букви, а думки.
10. Хто багато читає, той багато знає.
11. В домі без книги, як без вікон, темно.
12. Книги – ключ до знань.
13. З ручаїв – ріки, а з книжок – знання.
14. Розум без книги, як без вікон, темінь.
15. Розум без книги, що птах без крил.
16. Книга вчить, як на світі жить.
17. З книгою подружишся, розуму наберешся.
18. Книги читати, усе знати.
19. Одна книга тисячі людей навчає.
20. Книга для дітей, що волога для полів.
21. Книга не пряник, а дітей до себе манить.
22. Книгу читають не очима, а розумом.
23. Книга корисна, коли її читають.
24. Без хліба легше прожити, ніж без книги.
25. Книга – світ, книга – серцю привіт.
26. Дім без книги – день без сонця.
27. Книгу читай, розуму набирайся.
28. З книгою жити – з добром дружити.
29. Кому книга - розвага, а кому – навчання.
30. Нема розумного сусіда – з книгою поговори.
31. Книга – твій друг, без неї, як без рук.
32. У Землі супутник – Місяць, у людини – книга.
33. Книга добру навчить, від дурного відверне.
34. Хороша книга – свято.
35. Весела книжка – твоя радість.
36. День без книги, що обід без хліба.
37. Книга – дзеркало життя.
38. Книга мала, та серцю люба.
39. Книга подібна воді – дорогу проб'є усюди.
40. Молодому книга – крила, а старому – кийок.

41. Книгу прочитав – на крилах політав.
42. Письменному книжка в руки.
43. Одна мудра книга краща від найбільшого багатства.
44. Життя без книжок – весна без квітів.
45. Життя без книжок – небо без зірок.
46. Хліб наснажує тіло, а книга – розум.
47. Хороша книга яскравіша за зірку.
48. Книга – джерело знань.
49. Читання – найкраще навчання.
50. Книжка – маленьке віконце, а через нього увесь світ видно.
51. Де розумом не дійду, то в книжці знайду.
52. Не на користь книжку читати, коли вершки лиш знімати.

Загадки про книгу

1. Не дерево, а з листям,
Не людина, а говорить.
2. Бачить – не бачить,
Чути – не чує.
Мовчки говорить,
Дуже мудрує.
3. Ні думає, ні гадає, а других навчає.
4. Не сорочка, а зшита,
Не кущ, а з листочками,
Не чоловік, а говорить.
5. Дерево – не дерево, а листки має;
Той буде мудрим, хто їх добре знає.
6. Дивишся – чистенька,
Погладиш – гладенька,
А читати станеш – спотикаєшся.
7. Снігові поля, чорні грачі,
Хочеш розумним бути – бери та вчи.
8. Кожний, скільки хоче, бере, а все лишається.
9. Не людина, а є вчителем людини.
10. Уст не маю, а про живих і мертвих красно розповідаю.
11. Без язика, а говорить;
Без голови, а все розуміє;
Без ніг, а скрізь буває.
12. Живе без тіла, говорить без язика.
13. Язика не має, а науки навчає.
14. Хто мовчки учить?
15. Сама я нічого не знаю, та всіх розуму навчаю.

16. Лежить, мовчить, а сто нерозумних навчить.
17. Біле поле, чорне насіння, хто його сіє, той розуміє.
18. По білому полю чорним маком сіяно.
19. Дуже я потрібна всім –
І дорослим, і малим.
Всіх я розуму учу,
А сама завжди мовчу.
20. Поле письменник-агроном
Засіяв буквами-зерном.
Отож, читачу, поспішай
Зібрати мудрий урожай!
21. Завжди можу стати у пригоді,
Моїх вам порад не злічити.
І кажуть про мене в народі:
“Мовчить, а сто дурнів навчить”.
22. Паперовий кораблик щодня
Перевозить у трюмах знання,
Після плавання цей корабель
Повертається в рідний портфель.

Вислови про книгу

1. Книги – морська глибина,
Хто в них пірне аж до дна,
Той, хоч і труду мав досить,
Дивнії перли виносить. І. Франко
2. Дім, у якому немає книги, – неначе тіло без душі.
Цицерон
3. Учітесь, читайте,
І чужому научайтесь,
І свого не цурайтесь. Т. Шевченко
4. ...Любіть книгу всією душею! Вона не лише ваш кращий друг, а й до кінця
– вірний супутник. М. Шолохов
5. Усі хороші книжки схожі тим, що вони правдивіше за саме життя. Е. Хемінгуей
6. Людина з хорошою книгою в руках ніколи не є самотньою. Ф. Петрарка
7. Добре діло – збирати хороші книги, але найкраще – звертатися до них і
читати їх. Ф. Петрарка

8. Книги мають особливу чарівність; книги дають нам насолоду: вони розмовляють із нами, дають нам добрі поради, вони стають живими друзями для нас.

Ф. Петрарка

9. Книга... залишається німою не тільки для того, хто не вміє читати, а й для того, хто... не вміє дістати з мертвої букви живу думку.

К. Ушинський

10. Книги, як і взагалі всі твори людського духу, не однакову мають долю.

П. Тичина

11. По-справжньому освічений той, хто вміє читати між рядками.

В. Сухомлинський

12. Книги – це наші друзі, які нас не зраджують, завжди залишаються з нами і не дорікають нам нашою старістю.

Е. Фаге

13. Книга щедро винагороджує за любов до неї.

Н. Смирнов-Сокольський

14. Читаючи вперше хорошу книгу, ми переживаємо відчуття, ніби знайшли нового друга. Перечитати книгу – значить знову побачити давнього друга.

Вольтер

15. Читаючи, людина переживає віки...

О. Герцен

16. ...Любіть книгу, вона полегшить вам життя, по-дружньому допоможе розібратися у строкатій і бурхливій плутанині думок, почуттів, подій, вона навчить вас поважати людину і самих себе, вона надихає розум і серце почуттям любові до світу, до людини.

М. Горький

17. Люди перестають мислити, коли перестають читати.

Д. Дідро

18. Є у мене товариші вірні – книжки добрії.

М. Грушевський

19. Книги подібні рікам, що тамують спрагу цілого світу, це – джерела мудрості.

Нестор Літописець

20. Книги – бездонна глибина, ми ними в печалі втішаємося, вони узда для тіла й душі.

Нестор Літописець

21. Велика користь буває людині од учення книжного. Книги ж учать і наставляють нас на путь покаяння, і мудрість бо, і стриманість здобуваємо ми із словес книжних.

Бо се ріки, що наповнюють весь світ увесь. Се ж джерела мудрості, бо є в книгах незмірна глибина.

Літопис Руський (1037 рік)

22. Книги – люди в палітурках.

А. Макаренко

23. Книги – діти розуму.

Д. Свіфт

24. Вчасно прочитана книга – це велике щастя. Вона здатна змінити життя так, як не змінить його найкращий друг чи наставник.

П. Павленко

25. Не бійтесь заглядати у словник,

То пишний сад, а не сумне провалля...

М. Рильський

26. Великою буває користь від учіння книжного.

Ярослав Мудрий

27. Книги – ріки, що напоюють моря.

Ярослав Мудрий

28. Читання книги – це ніби розмова з найкращими людьми минулих віків.

Декарт

29. Книги для мене необхідні, як хліб насущний.

Т. Шевченко

30. Книги – це скарби людського розуму, які мають переходити у спадок від покоління до покоління на вжиток тих, хто народиться згодом.

Д. Аддісон

31. Хороша книга – це дар, який автор заповів людському роду.

Д. Аддісон

32. Школа повинна бути царством книжки.

В. Сухомлинський

Вірші про книгу

Молитва

О книго! Божа ти рабине!
Народу й роду берегиня!
Неопалимая купина!
По всіх вертепах і яксинях
Неначе зірка провідна.
Великомученице, Ти
Нас освіти і освяти,
А рідну мову – слово Боже
Топтало плем'я зловороже.
Кричало: "Не было и нет!"
Пророчило: "И быть не может!"
Ти свій розкрилювала лет.

І ринув твій небесний спів,
Як грім на голови катів.
Ти, мов цілющою водою,
Нас причащала колядою
І віщим словом Кобзаря.
Хай воскреса народ з тобою
І правди Божої зоря
Осяє Україну-Русь!
За це я, страднице, молюсь.
Молюсь за працьовиті руки,
І світоч правди і науки
Щоб в кожному серці запалав,
Щоб знали діти і онуки
Хто, де, коли, за що страждав.
Господь мій! Нас ти не покинь,
Святого Духа на нас злинь!
Амінь! **М. Старовойт**

Бачить – не бачить,
Чути – не чує.
Мовчки говорить,
Дуже мудрує.
Часом захоче –
Правди навчає,
Іноді бреше,
Всіх звеселяє.
Люба розмова, -
Будемо, діти,
З нею довіку
Жити-дружити.
Хто ж то така
В світі щаслива,
Мудра, правдива
І жартовлива?
Як не вгадали,
Стану в пригоді:
Річ коротенька –
Книжка, та й годі.

Леонід Глібов

Буквар

Вихователь ГПД Голянич Н.І.

Є книг багато – радісних, печальних,
Товстих, тонких, барвистих, наче жар.
Але одна – книжкам усім начальник,
І звать її по-простому – буквар.
Із нього слів не вируба сокира.
Це маленятм краший в світі дар,
І мова в нім – легка, співуча, щира,
Дитячі душі гріє він – буквар.
Він нас повів по буквах, як по східцях,
Як по життю – по сторінках своїх.
І от привів нарешті – подивіться! –
У мудрий світ чудесних скарбів-книг.
І, певно, так, коли б не він на світі,
То ми були б неначе у пійтмі,
І всі то ми, яскраві й ваговиті,
Мовчали б глухо, неначе ті німі.
Все починається в житті з малого:
З зернини – хліб, з промінчика – зоря...

Валентин Бичко

Як друкували вашу книгу

До мене у житті не раз

Зверталися малята:

- Ми просимо мерщій для нас

Свій вірш надрукувати!

Малята любі, я писать

Для вас готовий вірші,

Та я не вмію друкувать, -

Друкують люди інші.

Я був на фабриці такій,

Де вам готують книжку.

Там у майстерні чарівній

Є ящики без кришки.

Їх люди касами зовуть,

Свинцеві букви в них живуть:

Грубенькі

І тоненькі,

Великі

І дрібненькі.

Є клітка в кожній касі тій,

Там буква спочиває, -

Залізти до сусідки їй

Закон забороняє.

Складач же знає, де який
Друкарський знак у схові,
Він ставить їх у ряд стрункий –
І от рядки готові.

Рядок лягає до рядка
Легенько так і гінко,
І з металевого станка
Виблискує сторінка.

Немов у війську полк солдат, -
Там букви, цифри, точки;
І де стоїть свинцевий ряд,
Там будуть книг рядочки.

Та очі стомлює цей труд,
Ця праця старовинна.
Отож за нас працює тут
Наборна хай машина.

Вона складе рядки густі,
Їх вилле на пластинці.
На ній працюєш ти, мов ті,
Що пишуть на машинці.

Але живе до цих часів
Ручний набір на світі,
Який прожив аж п'ять віків
В пошані і привіті.

Вже час набір віддрукувать,
В машину піде скоро.
Та слід відбиток спершу взять
З готового набору.

Пускають по рядках валок
І віддрук відтискають,
Щоб не було там помилок –
Уважно розглядають.

Як аркуш зібрано, мерщій
Складач сторінки в'яже,
А круглий вал в машині тій
Їх фарбою помаже.

Пішла, пішла машина вмить
Безшумним кроком скорим.
Папір у ній іде-спішить,
Щоб стрітися з набором.

Хоч перший аркуш і невлад, -
Це спроба лиш машини.
Друкарю, щоб ішло без вад,
Пильнуй ти добре нині, -

Щоб був ясний і чистий друк,
З красивими рядками,
Щоб від мастила і від рук
Там не з'являлись плями.

З папером стрінеться на мить
Свинцевий лист набору, -
Сторінка ціла враз лежить,
Що ти побачиш скоро.

Взяла машина аркуш той
І фарбу накладає, -
І от письменник Лев Толстой
Казки розповідає.

Хоч розуму в машин нема,
Машина знає діло:
Поріже аркуші сама
І їх складе уміло.

А палітурник зшиє враз,
Обріже їх ножами,
Оправить в найкоротший час –
І книга перед вами!

Час металеві сторінки
Нам нині розібрати.
Адже із літер цих книжки
Ми будем знов складати.

На них лежить свинцевий прах,
Неначе пил пісковий.
Вони і в горьківських рядках,
І в гоголівським слові.

Розумна буква не одна
Чимало друкувала –
І в астрономії вона,
І в хімії бувала!

Коли загін їх розсипний
Поверне в цех складальний,
Їх укриває шар товстий –
Машинний фарбувальний.

Набір той покладуть у гас, -

Нехай відміє плями;
А потім літерний запас
Складуть назад рядками.

Книжки приємно почитать,
А спробуй їх створити!
Тонке мистецтво – друкувать,
Якого треба вчити.

Хто книгу дав нам? Лісоруб?
Цех деревної маси?
Чи, може, фабрика без труб,
Де шрифт беруть із каси?

Папір нам комбінат зробив,
Що паперовим зветься.
Але у нас про друкарів
Розмова нині йдеться.

Ми знаєм славних дідусів,
Що нам книжки друкують,
А з ними вряд біля станків
Хлоп'ята теж працюють.

Знайомий хлопець молодий
Згадавсь у цю хвилину.
Хоч він на зріст іще малий,
Працює ж на “відмінно”.

Приємно глянути, як він
Весь віддається справі,
Як ходить він біля машин,
Командує як жваво.

Хоч кажуть – виріс він всього
Не більше від аршина, -
Та слухає весь час його,
Немов той слон, машина!

Мене він друкував не раз,
І книжку цю манюню
Удвох зробили ми для вас –
Я і Скворцов Сергуня.

Складна робота – друкувать.
І друкарям з любов'ю
Ми мусим щастя побажать,
І успіху, й здоров'я!

Самуїл Маршак

Соняшник

Дівчинка книжку читала
І соняшника прохала,
Може, так жартувала:
- Посвіти мені, посвіти. -
А соняшник мовив:
- Ну, що ти?!

Не мав би я вже роботи,
Щоб свої золотисті соти
На дрібниці перевести!.. –
Соняшник дивився на Сонце,
Дуже довго дивився на Сонце,
І здалося йому, що Сонце –
Квітка така ж, як він...
Втім, вийшла дівчинка з хати
І стала Сонце прохати:
- Зайди до нашої хати,
Перепочинь з путі! –
Сонце зайшло. І раптом
Все навкруги померкло,
Тільки вікно хатини
Сяяло в темноті.
Соняшник здивувався!
Засоромлено пооглядався
І до вікна підкрався.
І що ж він побачив? Дива!
Дівчинка книжку читає,
А Сонце перегортає
Сторінки й світло вливає
В літери та в слова.

Дмитро Павличко

Буває книгам лячно

Скільки книг у цій книгарні!
Книги різні,
Дуже гарні.
О краса, якби ти зміг
Прочитати, друже, їх!
Покупці стоять юрбою,
Шарудять по сторінках...
Мила книго, що з тобою?

Чом ти дивишся з журбою
І тріпочеш у руках?
Лячно книгам:
Хто їх купить?
Раптом купить,
Хто не любить?
Той у книжку, - от порода! –
Запишає бутерброда...
Той, - чи є бруднулі гірші? –
Залива чорнилом вірші...
Бідні ви, прозаїки,
Бідні ви, поети!
Невідомо у які
Попадеш лабети...
Недарма ж на продажі
Книги ледь зажурені:
Хоч би не потрапити
В руки мацапурині.

Тетяна Волгіна

Книжчина лікарня

Є у новому домі
Двері заповітні,
Ще не всім відомі,
Та до всіх привітні.
На привітних дверях
Заклика об'ява:
“Друже-піонере,
Завітай ласкаво!
Тут відкрита вчора
Книжчина лікарня”.
В кого книжка хвора
Вдома скніє марно?
Може, Горбоконики
Зістрибнув зі столу
І обгортку скинув,
Мов їздця, додолу?
Може, кицька Мурка
(Не її хазяйка!)
Здерла палітурку
З хлопчика Незнайка?

Тут сам головлікар
(Палітурник Ваня)
Дасть їм клею-ліків
І зашиє рани...
Заповітні двері
Всім уже відомі.
Дружать піонери
У новому домі.
В книжчиній лікарні,
У новім будинку,
Я щодня працюю
Хоч одну годинку!

Інна Кульська

Тиждень книжки!

“Тиждень книжки!” – зазвучало
Серед міста, як сигнал.
За годину місто стало
Як один читальний зал.
Всі читають урочисто –
І безвусі, й вусачі.
Скільки мешканців у місті,
Стільки в місті й читачів.
У тролейбусах читають,
Щось мугикають під ніс.
Сторінки перегортають
Під ритмічний стук коліс.
Лиш з малими читачами
В хаті клопіт вечорами:
Від книжок, хоч треба спати,
Їх ніяк не відірвати!
За той тиждень розмаїті
Полюбилися так книжки,
Що кладуть донині діти
На ніч їх під подушки.

Оксана Сенатович

До школи

Так сонячно-ясно довкола
І тануть хмаринки вгорі.
До школи,

До школи,
До школи
Сьогодні ідуть школярі.
Врожаями ниви достигли,
Багрець пломеніє з дібров.
До книги,
До книги,
До книги
Душа поривається знов.
Дозріли калинові гронця,
Над ними ясніє блакить.
До сонця,
До сонця,
До сонця
Як спів, наша мрія летить.
Відколи, скажіть нам, відколи
Цей вересень з нами рідня?
До школи,
До школи,
До школи
Ведуть нас дороги щодня.

Микола Сингаївський

Пісенька юних читачів

В кожному домі, в кожній хаті –
У містах і на селі, –
Хто навчився вже читати,
Має книжку на столі.
Дружба з книгою – це свято,
Не було б його у нас,
Ми не знали б так багато
Про новий і давній час.
Все ми в книзі знайдемо.
Кращої не знаємо,
Доброї і вірної
Подруги малят!
Книгу зрозумілою,
Чесну, добру, сміливу
І дівчатка, й хлопчики –
Хочуть всі читать!
І найменша дитина,

Що не вміє ще читать,
Ледь колисочку покине –
Просить книжку показать.
В день народження до друга
Доведеться тобі йти,
Гайдара прекрасну книгу
Принеси в дарунок ти!
Все ми в книзі знайдемо.
Кращої не знаємо,
Доброї і вірної
Подруги малят!
Книгу зрозумілую,
Чесну, добру, сміливу
І дівчатка, й хлопчики –
Хочуть всі читать!
Книги дружать з дітворою,
Полюбі їх у житті –
І улюблені герої
Будуть друзями в путі.
Сторінки книжок завітних
Всіх нас доброму навчать –
Працювати і учитись,
І Вітчизну шанувать!

Сергій Михалков